

[Inge Fischer Møller]

eller mener ministeren, at mange borgere frivilligt vælger en passiv tilværelse?

Jeg synes, man kan sige, at regeringen fører en rimeligt god sociallov tilbage til tider, vi ikke ønsker at tænke tilbage på. Jeg har hørt en højtstående person sige, at man kan sammenligne de regler, der her er tale om, med en tilbageførelse til bilstandslovens oprindelige intentioner. Sikke noget nonsens. Giver det trivsel og trykthed og selvtilid, og giver det stærke borgere, de borgere, vi har brug for, når man strammer så meget på socialhjælpen, som der her er tale om?

Når det drejer sig om faste ydelser, har vi jo ventet længe på, som ministeren nævner det i sin fremsættelse og i lovforslaget, at der skal iværksættes forsøgsordninger. Så langt kan vi være enige. Men hvorfor forhindre, at forsøgsordninger får en rimelig mulighed for at fungere? Det kan ikke kombineres med det forslag, ministeren har fremsat her. Hvorfor dog dette hastværk? Hvorfor ikke sætte forsøgsordninger i gang, når det drejer sig om hjælp efter bilstandslovens § 37? Derefter kan vi drage nogle erfaringer og se, på hvilke områder man eventuelt kan stramme lovgivningen op.

Der er også lagt op til forsøgsordninger på et andet område, nemlig når det drejer sig om dag- og døgninstitutioner for vore børn og unge. Ministeren nævner, at det, der er brug for, er fleksibilitet, nytænkning og fantasi. Det kan vi da være enige i, men også her bremser ministeren for, at forsøgsordningerne kan komme til at fungere rimeligt.

For det første vil man afskaffe kommunernes adgang til at yde de særlige kommunale tilskud til nedbringelse af forældrebetalingen. Er det rimeligt? Nu er det ikke længere den konservative ordfører, formanden for Børnevennerne i den rige konservative Gentofte kommune, jeg appellerer til. Nej, det er den ansvarlige socialminister, som skal tænke på den enkelte mor med de to børn, der har mindsteløn, der har været så heldig indtil nu at bo i en kommune med et godt, socialt forstående styre. Hun skal straffes, hun skal forfølges, men den velstillede i Gentofte skal betrygges.

Harmonerer de fine tanker om det nære samfund, venstre og kristeligt folkeparti har gjort sig, med indførelsen af disse børnefjendtlige forslag? Vi har i folketingets socialudvalg modtaget materiale, der klart vi-

ser, at enlige forsørgere vil få det meget hårdt, ligesom familier med mellemindkomster vil få det hårdt. I virkeligheden skal man have to meget høje indkomster for at kunne klare sig i fremtiden.

Når vi snakker om forsøgsordninger, vil jeg gerne spørge ministeren, hvorfor han allerede nu har lagt sig fast på én model.

Jeg kunne godt tænke mig allerede nu at høre ministerens klare begrundelse for at afskaffe de socialpædagogiske fripladser. Alle i denne sal kender jo begrundelsen for at indføre dem. Skal der strammes så meget, at det er de børn, der har det dårligt, der skal betale prisen for nedskæringspolitikken? Socialministeren ved lige så godt som jeg, at de børn, der har brug for socialpædagogiske fripladser, er børn, der har brug for at komme ud og blive stimuleret gennem samværet med andre børn og uddannet personale. Hvad vil socialministeren stille op med disse børn? Hvor højt har socialministeren tænkt sig at fripladsgrænserne skal ligge? Er ministeren i dette øjeblik sikker på, at vi kommer til at samle alle de børn op, der ellers vil gå en trang tid i møde?

Endelig vil jeg også gerne høre ministerens klare svar på, hvorfor det skal være rimeligt og retfærdigt, at man hæver forældrebetalingssandelen til 35 pct. over hele linjen.

Man bliver næsten rørt til tårer, når man i en søndagsavis kan læse, at vi har en meget engageret socialminister, der i sin barndom levede tæt op ad fattiglemmer. Det er altid godt at have en baggrund at bygge sit politiske virke på. Men jeg synes, det er trist, at ministeren har glemt, hvor dårligt folk havde det, og nu lægger op til, at mange får det lige så dårligt, som mange havde det dengang.

Agnete Laustsen (KF):

Allerede den tidligere regering var, som også fru Inge Fischer Møller var inde på det, klar over, at det var tvingende nødvendigt at skære ned på bilstandslovens ydelser, fordi de efterhånden var blevet for omfattende og på en række områder havde fået et helt utilsigtet og nærmest kaotisk omfang.

Modsat fru Inge Fischer Møller er vi fra konservativ side tilfredse med, at ministeren er kommet med et så hurtigt udspil. Det har formentlig heller ikke været så svært endda, for dels havde den tidligere socialminister